

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urto/4/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015898892
Dátum vydania rozhodnutia: 21.07.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:9015898892.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 21. júla 2015, o odvolaní odsúdeného Q. P. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. mája 2015, sp. zn. 8 Ntc 12/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e.

Podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov

rozsudok Okresného súdu v Liberci, Česká republika z 2. septembra 2014, sp. zn. 7 T 30/2014, v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému Q. P., nar. XY, trvale bytom R., Slovenská republika, tiež C., Česká republika, t. č. vo väzenskom zariadení na území Českej republiky, ktorým bol uznaný vinným zločinom lúpeže podľa § 173 odst. 1 Tr. zák.

sa u z n á v a

na území Slovenskej republiky s tým, že rozsudok Okresného súdu v Liberci, Česká republika zo dňa 2. septembra 2014, sp. zn. 7 T 30/2014

v rozsahu výroku o treste odňatia slobody uloženého odsúdenému Q. P. vo výmere 2 (dvoch) rokov a tento sa vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd odsúdeného Q. P. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 19. mája 2015, sp. zn. 8 Ntc 12/2015 rozhodol tak, že podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná

sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov

rozsudok Okresného súdu v Liberci, Česká republika z 2. septembra 2015, sp. zn. 7 T 30/2014, v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému Q. P., nar. XY, trvale bytom R., Slovenská republika, tiež C., Česká republika, t. č. vo väzenskou zariadení na území Českej republiky, ktorým bol uznaný vinným zločinom lúpeže podľa § 173 odst. 1 Tr. zák.

sa u z n á v a

na území Slovenskej republiky s tým, že rozsudok Okresného súdu v Liberci, Česká republika zo dňa 2. septembra 2014

v rozsahu výroku o treste odňatia slobody uloženého odsúdenému Q. P. vo výmere 2 (dvoch) rokov a tento sa vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd odsúdeného Q. P. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený Q. P..

V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky mu z finančných dôvodov znemožní kontakt s jeho manželkou a deťmi žijúcimi v Českej republike.

Krajský prokurátor Košice v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu odsúdeného uviedol, že skutočnosti namietané odsúdeným v podanom odvolaní považuje za právne irelevantné, a preto navrhol, aby najvyšší súd odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného Q. P. preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je dôvodné, aj keď z iných ako odsúdeným uvádzaných dôvodov, na ktoré bol povinný najvyšší súd prihliadnuť.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora, rozhodol o predmetnej otázke v súlade so zákonom na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Košiciach, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 citovaného zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia Českého súdu uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona.

Aj keď z písomného vyhotovenia odvolania odsúdeného explicitne vyplývajú dôvody, pre ktoré odsúdený Q. P. namieta napadnutý rozsudok, tieto dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 citovaného zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nie sú rozhodujúce.

Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku, je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 2 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného, a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4). Za trestný čin lúpeže podľa § 173 odst. 1 Tr. zák. Českej republiky možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od dvoch do desať rokov a

predmetný trestný čin je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením ku kategórii trestného činu organizovaná alebo ozbrojená lúpež uvedenej v odseku 3 zákona.

Najvyšší súd navyše poznamenáva, že uznávacie konanie má špecifický, nostrifikačný charakter, v ktorom súd na neverejnom zasadnutí skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie. Uznávajúci súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej a je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu.

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože je v súlade s ustanovením § 17 ods. 2 zákona a nezhoršil postavenie odsúdeného.

Pochybil však prvostupňový súd v tom, že napadnutý rozsudok vyhlásil s nesprávnym dátumom uznaného rozhodnutia (2. septembra 2015) a tento uviedol aj do výroku písomného vyhotovenia rozhodnutia, ako aj s nesprávnou adresou adresy odsúdeného v Českej republike (U.) preto najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil s tým, že vo výroku svojho rozhodnutia uviedol správny dátum uznaného rozhodnutia Okresného súdu v Liberci (2. septembra 2014) a správnu adresu odsúdeného v Českej republike (U.). Navyše najvyšší súd uvádza, že aj odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahovalo nesprávne údaje týkajúce sa dátumu Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. októbra 2008 (správne je 27. novembra 2008) a spisovej značky uznaného rozsudku 3 T 30/2004 (správne je 7 T 30/2004).

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.